

III. ROTACE

Naše cca tříhodinová snaha o jakýkoliv spánek byla marná. 4 chlapi v Karoqu se všemi věcmi, bych přirovnal k sardinkám v krabici jenom s tím rozdílem, že sardinky alespoň leží. My jsme seděli kvůli dešti na svých místech v autě, každý zlomený do prapodivných poloh a nebylo vůbec jednoduché se pak narovnat natož rozhýbat. No hledal jsem na celé věci něco pozitivního a našel pouze jedno – „Když neusneš, tak se nebudeš muset budit“

21.úsek Tomáš

Start 01:18

Kostomlátky - Lysá 11,75 km, čas 57:17, tempo 4:52 min/km, převýšení 0 m, uběhnuto celkem 229 km

Start ve čtvrt na dvě ráno tudíž čelovku namontovat na palici bylo nezbytností. Startoval jsem za mírného deštíku a dobíhal v lijáku. Trasa v cajku, orientace dobrá. Výhodou byla většina cesty podél řeky. Rozběh byl náročný a trvalo, než jsem našel alespoň malou "pohodu". Asi v polovině mě předběhl borec. Tempo měl hodně slušné a já ho nedokázal akceptovat tudíž jsem předával se ztracenou pozicí.

Pořadí a reálný čas předávky

1	Run For Fun	1:22
2	born2run	1:23
3	Rychlá rota	1:39
4	Running Stones	2:11
5	jACOblesk	2:15
6	Ewals Cargo Care	2:16
7	Fajn Tým	2:21
8	Underdogs & Pacemakers	2:31
9	NAPOHODU	2:37
10	BOOTCAMPS	2:38

22.úsek Karel

Start 2:16

Lysá nad Labem - Sojovice 12,83 km, čas 1:11:22, tempo 5:34, převýšení 25 m, uběhnuto celkem 242 km

Dostat se na předávku, bylo celkem složité díky silničním uzavírkám, ale nakonec jsme se na ní dostali včas.

Předávka ještě k tomu byla na neosvětleném místě mimo město, kde se křížily polní cesty. Auto jsem zaparkoval na rozcestí mezi kalužemi a s velkou nechutí jsem se šel dozadu ke kufru převlékat. Počasí takové, že by psa nevyhnal a já bohužel musel. Lilo jako z konve a velikost kapek byla ještě umocněná tím, že jsem zaparkoval pod velkým listnáčem. Začala se u mě projevovat i únava, protože jsem zatím nic nenaspal a vše bylo těžce mimo komfortní zónu. Po převzetí štafety jsem v dále před sebou viděl 2 běžce, ale ti se mi hned ztratili z dohledu, takže jsem si musel trasovat sám, čehož využíval běžec běžící za mnou a i díky tomu

se mi neustále přibližoval. Trasa převážně vedla mezi poli v mazlavém bahýnku, za neustálého kličkování mezi obřími kalužemi, pak lesem po cestě plné kořenů, výmolů, kamení. V černo černé tmě za svitu mé minimalistické čelovky, kterou přes zimu využívám hlavně proto, abych byl vidět, to nebylo nic moc a každý dopad byla taková loterie, jestli bude následovat i odraz, nebo pád (většinou to bylo něco mezi tím). Do toho všeho jsem ještě uprostřed lesa slyšel přijíždějící vlak. Přejezd jsem však žádný neviděl, ale rachot to byl takový, že jsem si myslel, že se na mě musí každou chvíli vyřítit ze tmy. Uklidňoval jsem se, že dokud nejsem na kolejích, tak jsem relativně v bezpečí a pogrataloval si, jak jsem chytrej ;-)

Kde jsou ale ty koleje? Jen co mě to napadlo, tak jsem byl u nechráněného přejezdu a už jsem viděl docela blízko i světlo z lokomotivy, takže jsem neriskoval před tím vlakem přeběhnout s přáním ať není moc dlouhý. Bohužel byl - byl nákladní a mně připadala celá věčnost než přejezd i když to docela slušně za ohlušujícího rachotu mastil.

Po přeběhu přes trať mě také předběhl i můj pronásledovatel. Po nějakých 3 km jsme však už dobíhali do Sojovic na předávku a já přestával akceptovat jeho tempo. Měl super čelovku, ale to už bylo jedno, protože už také byla sem tam lampa a pevný povrch.

Předával jsem Martinovi stále na 6. místě, protože jeden přede mnou zakufroval, takže se na našem pořadí nic nezměnilo.

Měl jsem toho plné kecky (doslova) a byl jsem rád, že už mám tento noční úsek za sebou.

Pořadí a reálný čas předávky

1	Run For Fun	2:23
2	born2run	2:30
3	Rychlá rota	2:31
4	Running Stones	3:10
5	Fajn Tým	3:26
6	Ewals Cargo Care	3:27
7	jACOblesk	3:32
8	NAPOHODU	3:35
9	Underdogs & Pacemakers	3:36
10	BOOTCAMPS	3:41

23.úsek Martin

Start 3:27

Sojovice - Lhota 10,79 km, čas 0:53, tempo 4:56, převýšení 47 m, odběhnuto celkem 253 km

Prší, prší, jen se leje. Venku tma, čas 3:27 předávka a startuji. Výběh z vesnice do absolutní tmy. Značky v lese ale svítily skvěle. Navigace jsem se bál ze všeho nejvíc, ale trasa byla naštěstí dobře značená. Byl to trochu bobřík odvahy. Zase jsem úsek běžel sám, byť jsem v dlouhých rovinách viděl běžce přede mnou, který však nešel doběhnout. V lese občas něco zakřupalo. Možná Yety, ale spíš asi ne. Další důvod běžet rychle, nepřemýšlej, běž, běž! Tak jsem běžel. Vše proběhlo v klidu, překvapivě nejlepší úsek. Sedlo mi to dobře, tempo 4:56 na kilometr a předání znovu na 6. místě.

Pořadí a reálný čas předávky

1	Run For Fun	3:17
2	born2run	3:24
3	Rychlá rota	3:50
4	Running Stones	4:19
5	NAPOHODU	4:19
6	Ewals Cargo Care	4:20
7	jACOblesk	4:24
8	Fajn Tým	4:26
9	BOOTCAMP	4:31
10	Underdogs & Pacemakers	4:34

24.úsek Luboš

Start 4:20

Lhota - Všetaty 9,56 km, čas 0:52:46, tempo 5:31, převýšení 60 m, uběhnuto celkem 262 km

Čelovka, reflexní vybavení, abych byl vidět a šlo se na to. Po startu jsem v dálce uviděl dvě červená světýlka a tak jsem si řekl, že tu Perníkovou chaloupku doběhnu. Udělal jsem dobře, jak jsem se blížil prvnímu z nich, tak jsem využíval jeho trasování a pádil co to dá. Najednou přišel kopec a já jsem tu Chaloupku doběhl, nebyla to chaloupka, byl to utahanej běžec jako kotě a vyrazil ze sebe „já na to se*u, já tě pak doběhnu“....potom seběh, a dlouhé, moc dlouhé pole a nožky těžkly, ne proto že by se jim nechtělo, ale proto, že byly boty jako koule obalené hlínou .-)

Běžím, pádím, utíkám...ne ploužil jsem se a využíval každého místečka kde by se dalo bláto oklepat. Konec pole a mastím dál za druhým světýlkem. Už ho mám na dosah a najednou mě předjel Brněnský Dkar. Kluk vysokej a hubenej. No šlo mu to. Tak jsem se přidal a kousek jsem stíhal, pak se začal vzdalovat a já přibližovat tomu mému světýlku. Výběhy, seběhy, panelka na oklepání bláta, seběh do města a najednou byl konec. Nějak to uteklo a začalo svítat. V cíli se přihlásil ten Čára kluk a plácli jsme si na to, že to bylo super. Trať byla moc hezky značená reflexní páskou, čelovka to četla sama. Jen asi v polovině tratě km 5.130 jedno místečno nejasné, ale dal jsem to.

Pořadí a reálný čas předávky

1	Run For Fun	4:15
2	born2run	4:28
3	Rychlá rota	4:55
4	jACOblesk	5:12
5	Fajn Tým	5:13
6	Ewals Cargo Care	5:14
7	Running Stones	5:17
8	NAPOHODU	5:30
9	BOOTCAMP	5:35
10	Přebytečná energie	5:55

Předali jsme ve Všetatech Vaškovi.

Mimochodem, Vašek a jeho parta vypadali po skoro 24 h. závodu, naprosto skvěle (na rozdíl od nás), jako kdyby zrovna tento závod začínali - „No, zřejmě slušnej voddíl, no...”

My přejíždíme cca 50 km do Lounek u Litoměřic, kde Tomáš V. bude přebírat od Tomáše B., kvůli výměně tras (delší za kratší) se Šárkou, která už měla velký problém s otlaky a puchýři. Byla však odhodlaná svůj 3. úsek dát stůj co stůj !

Úsek 25 – Václav Škach

Start: Všetaty – Cíl: Kly

Trať: 8,1km, Výškový profil: 43 m nahoru, 61 m dolu

Čas: 5:13 – 5:53; 40 min.

Na náměstí ve Všetatech přijíždíme téměř na minutu stejně, jako Karel se svými závozníky. Všichni byli na první pohled fakt dost opotřebovaní. Noční běh, déšť, vítr a nedostatek spánku si vybírají svojí daň. To moje tělo začíná zase generovat koktejl adrenalinu a dalších povzbuzujících látek a vpouští mi ho do krevního řečiště. Ranní chlad, vítr a mírný déšť ani moc nevnímám. V rychlosti opět prostudovávám z mapy svou trasu a nastavuji si ji pro kontrolu na mobilu. Tahle trať nevede po žádné turistické značce, takže se budu muset spoléhat jen na popis a značení od organizátorů.

Nervózně stepuji na předávce. Luboš už se řítí, předává mi pásku, ještě si dá několik desítek metrů se mnou, aby mě nakopnul. Před sebou vidím běžet dva běžce z konkurenčních týmů. To bych mohl dát, také nevypadají zrovna čerstvě takhle po ránu. Vlastně mě vidina, že je doběhnu a předběhnu docela přidává na rychlosti. Asi po kilometru míjím prvního, zdravím. Za dalších asi pět set metru předbíhám i tu holčinu. Teď už ale fakt musím koukat po značkách, abych neuhnul z cesty. Při výběhu z vesnice je nutné zdolat kopec. Pak už vbíhám na obrovskou louku. Na té nesmím zapomenout zatočit doleva k jejímu okraji. Samozřejmě že přebíhám, ale jen pár metrů. Vracím se, kontroluji si na mobilu svou polohu, ale ta vůbec neodpovídá vyznačeným šipkám...no, šipka je šipka, půjdu podle nich. Asi poprvé za tento závod se otáčím za sebe, jestli za mnou někdo běží. Naštěstí běží, беру to jako znamení, že držím trasu. Pak už se neohlížím a peláším. Vítr fučí docela dost kvalitně. Doběhnu k panelové cestě, která se stáčí přímo proti větru. A ten je fakt výživnej, pravá kvalitka od firmy Henkel. V nárazech ještě zesiluje a zdá se mi, že se snad zastavím. A ta panelka se zdá nekonečná. Nakonec se však navzdory větru posunu až k vesnici Záboří, odkud je to již z kopce. Ve vsi mě místní radar problikne, že běžím 12 km / hod., takže vyvážnu bez pokuty a minusových bodů. Pak už jen přebíhám poměrně velkou křižovatku, na které vzhledem k časným ranním hodinám naštěstí není silný provoz, a ocitám se v obci Kly, místě mé další předávky.

Už vidím předávkové místo, organizátory i členy dalších týmů. Jen Zdenda ani Míša mezi nimi nejsou. Nejsou?! Začnu hlučet, komuže to mám předat, identifikuji se pokřikem Ewals Cargo Care a pohotová organizátorka upozorňuje dvě osoby v autě se stejným označením mého

válečného pokřiku, že by si někdo z nich mohl převzít ode mě štafetu. Zdenda vyskakuje z auta, burácí na Míšu „vždyť jsem Ti říkal, že máš dávat pozor!“ a přebírá si ode mě to, co jsem mu přinesl... Zdržení téměř nula, směju se, raději se ani na nic neptám ☺

Míša:

Vašek startoval o hodinu dříve, tedy v 5:13, ze Všetat do Kel, běžel 8,5 km. Jak se dělo před každým Vaškovým výběhem, opět si nervozitou "nastepoval" 5 km navíc :-D Odběháno měl v 5:53..

Jelikož bylo hnusně, sychravo, větrno, čekali jsme se Zdenou ve vyhřátém autě, než Vašek doběhne. Měla jsem za úkol hlídat a hlásit, aby Zdenda vyběhl naproti Vaškovi na předání štafety. Do výhledu mi vstoupila dodávka dalších závodníků, na chvíli jsem se podívala do prostoru auta a v tom slyším burácející lidi. Sakra! Vidím křiklavě žlutou bundu a Vaška, jak běží k autu. Díky mně (co to říkám), hlavně té dodávce, si Venca musel pro Zdenou doběhnout téměř do auta, aby předávku vůbec zrealizoval :-D

A opět přejezd, tentokrát do Mělníka...

Úsek 26 – Zdenda Streichsbier

Start: Kly – Cíl: Mělník

Trať: 10 km, Výškový profil: 56 m nahoru, 65 m dolů

Čas: 5:53 – 6:42; 49 min.

Zdendův výběh byl tedy rychlý. Snažil se běžet, co mu nohy a plíce stačily, nastavil si tempo a držel ho. Většina trasy vedla podél Labe, po kterém se vítr rozběhl a pořádně se do Zdendy opíral. Zhruba ve třech čtvrtinách svého úseku si to Zdenda vyběhl podél mělnických hradeb až nahoru k zámku, ale pak už zase honem dolů k Labi, přes most a podél řeky na další předávku...

Při doběhu samozřejmě špačkuje na silný vítr a déšť...zřejmě si to užil...

Než vyjedeme na místo doběhu Míši, Zdenda ještě zprovozuje polní sprchu a i přes počasí „psa by si ven nevyhnal“ ze sebe smývá následky předchozího běhu.

Přejíždíme.

Úsek 27 – Míša Pichová

Start: Mělník – Cíl: Štětí (Horní Počaply)

Trať: 9,5 km, Výškový profil: 0 m nahoru, 8 m dolů

Čas: 6:42 – 7:43; 1 hod. 1 min.

Zdenda doběhl na mou předávku do Mělníku v 6:42 a já pokračovala po cyklostezce kolem Labe dál. Musela jsem se spřátelit s protivětrkem jako Zdenda. První kilometr byl celkem slušný, za 5:14. A pak už se jen čas prodlužoval, 5:30, 5:41, dokonce i 6:11 na km... Postupně mě dobíhal další závodník. Před koncem trasy na mě volal, že běžíme špatně. Ve větru jsem hlásila: "mám značku, běžíme správně". Závodník mě doběhl, omlouval se za zdržení a férově, jako omluvu, nabídl, že doběhneme spolu. Chvíli jsem mohla běžet v jeho závětrí a

opravdu jsem zase běžela :-D Doběhli jsme spolu. Parádní finiš a parádně jsem si tím odrovnala stehna a lýtka. Od té doby jsem chodila jak tučňák :-D A chůze ze schodů se nedala ani pojmenovat :-D



Ujíždíme směr Ústí nad Labem. Cítíme všichni tři únavu, Zdenka s Míšou můžou podřimovat, já si to za volantem nelajznu 😊

Těším se, že si dáme nějaký pořádný gáblík, a že si pak někde na Střekově budeme moci alespoň na chvíli zdřímnout.

Zastavujeme v Ústí u Globusu a zhruba v devět si dávám v globusácké kantýně pěknou obědovou porci kapustových karbanátků s bramborovou kaší. Míša se Zdendou volí pro dopolední čas poněkud tradičnější složení, slanina, vejce, fazole, lívance s malinami... Nechápu, jak to do sebe Míša mohla všechno nasypat...

Odvalíme se do auta a vyrážíme na Střekov. Kolem 10:00 už jsme zaparkovaní na parkovišti pod hradem. V rychlosti „prošacujeme“ nejbližší okolí (kde asi bude předávací místo atp.) a začneme se chystat k odpočinku. Já se Zdendou sklápíme přední sedačky auta a přehazujeme se spacáky, Míša se choulí na zadní sedačce. A tak, jako „hlad je nejlepší kuchař“, tak „únavu je nejlepší ubytovatel“ – auto může být fakt luxusní hotýlek 😊

Mírně po poledni přicházíme všichni do bdělého stavu a já opět začínám pociťovat vnitřní pnutí z následujícího běhu. Znovu si prohlížím mapy, znovu si nastavuji do telefonu plánovanou trasu. Převlékám se do běžeckého, tentokrát obouvám trailovější pár bot,

nejnáročnější část má být především lesním terénem a do kopce. Karlův tým už také dorazil, jasná známka toho, že předávka a můj výběh se blíží.

28. úsek - Jitka

Start: Horní Počaply

Cíl: Dobříň

Počet km: 9,1

Start: 7:43

Boty stihly do rána uschnout. To bylo v té chvíli pozitivní, jiné, náhradní jsem neměla 😊. Po nočním spánku – nespánku se mi vůbec nechtělo vylézat z auta. Za okny zima a přidal se prudký nárazový vítr. Občas dešťová přeháňka. Ale co se dalo dělat. Pro mě poslední třetí úsek. Pár metrů po asfaltu, jinak lesní cesty a louky. Značení opět v pořádku, oranžové šipky na stromech a navigace v telefonu mi nedovolily se ztratit 😊

Začala se hlásit únava, ale věděla jsem, že až doběhnu, další – čtvrtý úsek mě už nečeká 😊
Předávka proběhla a já se mohla spokojeně nasnídat a už jen fandit ostatním, které ještě poslední km čekaly...